

אמרתי לינאל שנתגבר על עייפות זו. יש לסדר משרד הבטחון.
ינאל מציע אהוד כמנהל המשרד, אבל זה נחמנה רק עכשיו לציב רוכניה?

הגיע נשק: 5 מיליון כדורים 92, מצ"חיה, 58 מצנחיים,
טנועים לספיטים, חלקי חילוף לספיטים (כל זה מצ"חיה). מאה"ב הגיע:
1 סירה טנוע, 2 מטוסי-אימון (סטירמן), חלקי חילוף למטוסים, ציוד
מכ"מ, חוליות לתחמושת ברונינג 0.5; 2 מטוסי הובלה (קונסול),
1 מטוס הובלה (אנסון) - שלושה אלה נרכשו באירופה והגיעו בסיסה
לארץ.

ביום 21.4.50 הודיעו לי שמאה"ב הגיעו 6 מטוסי אימון
סיפוס הרוורד, 4 סירות גחיתה.

6.5.50

שיחה ארוכה עם זיאמה על ועידת המפלגה וצרכי התנועה.
על הוועידה לעשות שתיים: 1) להקים תנועה חלוצית בארץ, וחברינו
מהתמיכות העובדת בראשה, למפעלי התישבות, קליטה עולים וחינוך
הצבא, 2) להבהיר דרכנו, לא רק בשטח הפוליטי והכלכלי אלא גם
הרעיוני. לפני הוועידה יש להביא לידי גמר בירור דרכנו הכלכלית
בדרישה: פיתוח, שיטת המסים, סיקוח על יבוא, שיטת הקיצוב. אם
החזית הדתית תהחיל בסחיטה - ונדמה שהיא מתכוונת עכשיו לכך, לאחר שמפ"מ
והכלליים לא נצטרפו - אמר להם שהם יכלים לעזוב הממשלה. אם ירצו
בבחירות - ולא יהיה לנו רוב בלעדיהם - נעשה בחירות, אם כי אין
סיכוי שהבחירות ישנו משהו ניכר. יש לנהל מלחמה רעיונית נמרצת
נגד היבסקציה והקומוניזם.

זיאמה הסביר לי למה הוא מתנגד שגרצברג יהיה מתווך - הוא
אנטיציוני, נרגז, חסר אחריות, אם כי נכרך.

שיחה עם קפלן על עניינים כלכליים וצרכי מטבע זר לצבא.
המבא מסכים לקבל הלנואה אם אפשר.
הצעתי שעלינו לדאוג במלווה באמריקא מבלי שנבטל הסבבית.

בארבע באו אזלי דוד גינזבורג (הביא לי סכתב מפליכס) ואוקר גס. יחס הממשלה - ועכשיו יש יחס קבוע, והוא נקבע ע"י אייכמן, והנשיא מקבל עמדתו - הוא של חוסר ידידות. יש נטיות אנטישמיות, יש מקידים עם מסורת של דורות, יש אינטרסים של נפט, המיכת ב-1970, יש המיכה בשיטת הבריחתה של אנגליה.

יחס הצבא? קצת אולי גרוע מיחס *AS*, הסיבה לא שיקול אינטרסטיג אלא שנאה. אצ"י סוּן הוא המדרין של הנשיא. אינם אוהדים עמדתנו "הנייטרלית". אינם רוצים בברית צבאית או הצהרה מאתנו, אלא מה? עמדה מוסרית ברורה במלחמת הערבים. לפני שנה היה כל גוי אוהד לישראל; עכשיו - חל שנוי. הפרוטסטנטים מפני בעיה הפליטים, הקטונים - מפני ירושלים. אמריגו חזר מפה אויב. לא התחסרו אלו בדי ידידות. גם קלפ? אבל עשה רושם בשנתנו. הדעה המקובלת בכל משרד החוץ - באמריקא, באנגליה ובצרפת, היא בישראל סומך על היהודים ואינו מעוניין באמריקא, באנגליה ועוד. לדעתי אין ישראל מוכנה לשלם כל מחיר בעד ידידות הממשלות. איזה מחיר? אות של ידידות לערבים. היחס לעבדאלה - בסדר, לא כן ביחס למצרים. במה לפייס? בטחן חלק מהנבב למצרים. מניע? לא. אבל הסען השלום. כשישראל היחה צריכה לכרות חוזה "ידידות מסחר וטי"ת" התנגדה למלה ידידות. ואשר ליהודי אמריקא - אין עכשיו כנהיגות ריטקנינג היה מתאים. ישראל צריכה להחערב.

"העולם" גם לא מרוצה ממדיניות העליה. מהו החפזון בעליה

מרוקו ומעוד מקומות שאין בהם הכרה?

גם הפיתוח לא טוב. לא דואגים די לפיתוח של כחר -

הנדרה הייצור למען מזון ויצוא, אלא לעתיד רחוק. אין די קונטרולה על הטבע. מסיס אינם גבוהים דיים.

הם מציעים שבזמן "מתאים" אבוא לאה"ב להיפגש עם אצ"י סוּן וטרומן. "התיאונ" יבוא לאחר כריתה ברית עם עבה"י, לפני הבחירות, ולא רציאתנו מאינטר. האגודות המקצועיות.